

ბაზეთი ბამოლის
1930 ნლის
5 ნოემბრიდან

samtrediismacne@gmail.com

სამართლის

მაცნე

№12 (9389)

30 ივნისი. 2023 წლი

ფასი 75 თათრი

ინფრასტრუქტურის მოსაწყობალ
165 მილიონი ევრო დაისარჯება

2

“უფრგები ფარსულის დაცვით გენერი
ენტეპრენურ მომავალს”

4

2

“ჩვენი ოჯახისათვის ყველაზე საამაყო
უფრინდესის ნათებამი სიტყვებია!”

3

რეპორტაჟი
მეგობრობის
სახლიდან

6

სატია თევზარი დირექტორობის უფლების
დამაღასტურებელი სერტიფიკატის მფლობელია

5 “წახილუვეთის ხნულში მდგარინი”

“გულზე გადამდის შენი ნისლები”

2 ივნისი პოეტ ზორა ვაშაკიძის დაბალების დღე!

9

ინფრასტრუქტურის მოსაწყობად 165 მილიონი ევრო დაისარჯება

ნინო ნაიდაშვილი

იმერეთში სახელმწიფო რწმუნებული, ზეიად შალამბერიძე გერმანიის განვითარების ბანკის (KFW), საერთაშორისო საკონსულტაციო კომპანიის (Fichtner Water & Transportation GmbH) და საქართველოს გაერთიანებული წყალმომარაგების კომპანიის წარმომადგენლებს შეხვდა.

მხარეებმა იმერეთის სამი მუნიციპალიტეტის (ვანი, ბაღდათი, სამტრედია) წყალმომარაგებისა და წყალარინების პროექტის მიმდინარეობის შესახებ იმსჯელდეს. იმერეთის მუნიციპალიტეტში, კარძოდ, სამტრედიაში, ვანისა და ბაღდათში განახლებული კომუნალური ინფრასტრუქტურის მოწყობის საპროექტო სამუშაოები აქტიურ ფაზაშია და იგეგმება სამუშაოების შესყიდვის ტენდერის გამოცხადება.

“კომუნალური ინფრასტრუქტურა გარემოსა და ტურიზმის

განვითარებისთვის” – ასე პეტრი პოლეგიშვილი, რომელიც იმერეთის სამ მუნიციპალიტეტში, საქართველოს მთავრობის და გერმანიის განვითარების ბანკის (KFW) ფინანსური მხარდაჭერით ხორციელდება. პროექტის დირექტულება სამივე მუნიციპალიტეტში, დაახლოებით, 165 მილიონ ევროს შეადგენს. პროექტის მიხედვით, აღნიშნულ ქალაქებში განხორციელდება თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი წყალმომარაგების ქსელების მშენებლობა-რეაბილიტაცია. ასევე გარემოზე ზემოქმედების შემცირების მიზნით, მოწყვობა წყალანირების ქსელებისა და გამწმენდი ნაგებობების მშენებლობა. აღნიშნული სამუშაოების განხორციელების შედეგად, იმერეთის სამივე ქალაქი გარკვეული და უზრუნველყოფილი იქნება საერთაშორისო სტანდარტებისა და ხარისხის წყალმომარაგებით, რაც ადგილობრივი მო-

სამტრედის იურიკლი კარიერის იურიკლი თრი უსხოურ უნივერსიტეტი სრული უფლება მოიპოვა

ნინო ნაიდაშვილი

ირაკლი კერელიშვილი სამტრედის მეთე საჯარო სკოლაში სწავლობდა, დაღირდა საშაბათო სკოლაში. მექენიკური მისამართის სკოლის მისაღები გამოცდები ჩააბარა და გამოცდაში მონაწილე 600 ბავშვს შორის საუკეთესო აოცულში მოხვდა. მეშვიდე კლასიდან ის კომარვის სკოლაში სამართლოს მისამართში მოსწავლა, არის მრავალი ოლიმპიადის ფინალისტი. წლებულს მან მეთორმეტე კლასი დაახლოება. ნიჭიერი ახალგაზრდა მის მიღწეულება წარმატებებზე გვესაუბრება: “რა? სად? როდის?” სკოლებს შორის გამართულ საქართველოს ჩემითონარებში იყო კომარვის სკოლის გუნდის გუნდის “კამარვა” კაპიტანი და მისი გუნდი საქართველოს ჩემითონი გახდა. კომარვის სკოლაში მეთერთმეტე კლასის მოსწავლემ დაარსა ინტერესტების მიზნით, ატარებდნენ შოდასას ეკლესია ჩემითონარებს, რომელშიც ორასამდე ბავშვი მონაწილეობდა, მანვე შეითავა კომარვის სკოლის ფეხბურთის გუნდის კაპიტონაც, უფარს ჭადრაკი, მის ინტერესტებულურ მონაგაზრში შედის საქართველოს ეროვნული კორონიკის ლიმიტიდის ფინანსურაცია.

დღი წარმატება, რომელზეც გავხურს ჩვენი განერაციის მკითხველებს ვესაუბროთ, ის არის, რომ ჩააბარა ინგლისური ენის გამოცდა sat duolingo, პირველი მოიცავდა მათემატიკას და ზოგად უნარებს, მეორე კი, ინგლისურ ენასა და ცოდნის დონეს ამოწმებს, ამ გამოცდების და გასაუბრების ეტაპების წარმატებით გავლის შემდეგ მოიპოვა თრ უცხოურ უნივერსიტეტში სწავლის უფლება.

ირაკლი კერელიშვილი: “ამერიკულმა უნივერსიტეტმა Wabash college 4 წლიანი სწავლება დამიფინანსა 170 000 ლოდარიო, ხოლო ესანურმა უნივერსიტეტმა horbour Space University უნივერსიტეტის 80 000 კვროთი. ამერიკულ უნივერსიტეტში ჩავაბარე ეკონომიკის

ფაქულტეტებზე, ხოლო ესანურში – პროგრამირების ფაკულტეტზე, ამჟრიკული უნივერსიტეტზე შევაჩრეა საბოლოო არჩევანი.

სამაცი ისიც არის, რომ ირაკლი უკვე პედაგოგიური საქმიანობაც წარმატებით შეითავა, მასზე უმცროს კომარველებს მათემატიკაში ამზადებს, ირაკლის სხვა გაბაცებების შესახებაც ვკითხეთ. აღმოჩნდა, რომ ფილოსოფიური ლიტერატურის კითხვაც ჰყავრება, კითხულობს კამიუს, დოსტოევსკის, ნიკშეს. იტაცებს სამეცნიერო ფანტასტიკა ეცნობა ჟურბერტ უელსის ნაწარმოებებს.

ირაკლი მშობლიურ უნივერსიტეტშიც სცენის ბედს – ეროვნული გამოცდებისთვის ემზადება, ამჯრიდ მისი არჩევანი თავისუფალ უნივერსიტეტზე შეაჩერა, მათემატიკისა და კომპიუტერული მეცნიერებების ფაკულტეტზე.

“ჩვენი ოჯახისათვის ყველაზე საამაყო უფრინდესის ნათებამი სიტყვებია!”

ნათებ ნაცვლიგვილი

ჩვენი რესპონდენტი 90-ს მიახლოებული ნოდარ ანდრიაძეა, იგი ჯიხაიშვილი, თავის სახლში, წიგნების თარობით სავსე თოახში შეგვიძლვა. ინტერვიუს ჩაწერამდე მისი წარსულის ამსახველ ფოტოებს ვათვალიყრებთ, ფოტოებზე კვედავთ შორანიშნიანიქებს, ვახტანგ ჯავახაძეს, ჯანსულ ჩარკვიანს და ნოდარ ლემბაძეს. ამ დიდებულ პიროვნებებთან ურთიერთობა ძეგლა არგუნა ნოდარ ანდრიაძეს, რომლის ბავშვობა მეორე მსოფლიო ომს დაუკავშირდა, სიჭაბუქე — კომუნისტურ ცხოვრებას და თავადაც იმ სისტემის საასუხისმგბდლო თანამდებობებზე მოუწია მუშაობა. — იმ უჟეზე ვიმყოფებით, სადაც ცხოვრობდნენ ბებია და ბაბუა დედის მხრიდან. — ასე დაიწყო საუბარი ბატონმა ნოდარმა ჩვენთან, მისი მონათხრობით საქართველოს ძევლი და ახალი ისტორიის მრავალი საინტერესო ფურცელი ცოცხლდება, აյ შევხდებით სამტრჭლისთვის მნიშვნელოვან, გამორჩეული დევლის მქონე ადამიანებსაც.

ომის ბავშვები

საცხოვრებლად, ირაკლი თო წლის იქნ, მამა მაღლე გარდაიცვალა. კოლექტივიზაცია და დაიწყო, ჩემი უფრო-სი მამიდას ქმარმა კულტური გაყიდა რაც გააჩნდა, დიდუბები იქნია ბინა და წაიყვანა ჩემი მამა და დედა პატარი ირაკლით. მასხოვეს, ბავშვობა, თბილისში ცხოვრების წლებიდან გონიერაში ჩამრჩა გარნიზონის აპარატი, სადაც ჯარისკაცები მოჰყავდათ, ორეჭსტრი უკრავდა, ცხოვრება რომ გაძნელდა, ჩამოვედით სოფელში, სადაც შეგიყვადლენ ბებიამ და ბაბუამ, თბილის და თბილისელები იმსანად გადაარჩნა სოფელში. ჩემნი თაობის ბავშვები ომობანას კომაშიდით, ბაბუა მანთაშოვის ქარხანაში მუშაობდა ბათუმში, მშრომელი, კარგი კაცი იყო, თოდა სახლებს აშენებდა. დიდის ქედებს საათზე ვდგებოდით ბავშვები, მე და ირაკლის პატარა თოხები გვერნდა.

მასხვილებ, ომის პერიოდში სამტრუდიაში იღება ჯავშანტრანსპორტირო, გერმანელების თვითმფრინავები ფრენდნებ და პროკლამაციები ცვილა, ბავშვები მათ ვაგროვებდით. სამტრუდის ბაზარში ფოთიდან მეზღვაურები შემოდიოდნენ, ადგილობრივები მათ კითხებოდნენ ფრონტზე მყრიცი შეიძლების ამბავს და უფასოდ აძლევდნენ ამ მეზღვაურებს ხილსა კარბონებს.

თუ სასტეპლის.
1942 წლის შემდეგ დაიწყო დიდი შიმბილობა, სიმინდით იყო მთავარი პროდუქტი, ჩაგვირნდა სამეცნიეროში კეთილდღეობის საგნები და ვეკვლიფით პროდუქტები. მოხუცებს და ქალებს „ტაჭკებით“ გადაქვერნდათ ტანსაცმელი, მასხუცეს, ირალის ცრემლი მოერთა, წვენი საყვარელი პატეფური რომ გავყიდეთ. რაც მთავარია, ამ გაჭირებული დედას არ გაუკიდია ბინა თბილისში.

ყიზლარის ზამთრის საძოვრები

ჯერ მოვხვდი სოფლის მუშაონების სამინისტროში, ჟეფარდნაძე ირაკლის იცხობდა, როცა პირველი მათხის რაიგოში მუშაობდა. სპორტის სასახლის გუბენითი მსოფლიოში უნიკალურია, გუმბათოვანი ეკლესიების ჩვენი ხელწერაა — ვინ არს ეს ახლადგაზრდა გაციო, გაუკიორდა თურქები ცეკას მდივანს მშენებლობის

დარგში, ირაკლი რომ დაინახა გუებ-ბათზე ასული.

მე მოვხვდი მარტყოფის საბჭოთა მეურნეობაში, ჯერ დაინჯილია იყო მინისტრი, მერე დაინიშნა ნოდარ ჭითანავა, დღიდ პიროვნება იყო. ეთნდარის 400 000 ჰექტარი საქართველოს ეკუთხნოდა, 2 მილიონი ცხავარი მოვდა იქ 1967-68 წლებში ნოდარ ჭითანავას გადაწყვეტილებით დავინიშნე მეცხოველეობის საკვების მთავრების მთავარ სამართველოს უფროსად, ათი წელი ვიზუავე ჯერ საქციალისტად, მერე განცილების გამგებე. იქ ხშირად მიხდებოდა ჩასებულა, მოზღვოებში იცდებოდა ვაგონები. შემდეგ დაიხვდა ბატონიშვილი ნოდარმა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროში აარტიული კომიტეტის მდივნად დავინიშნე, ჩავკიდი როსტოკში, სორგოს და იონჯის ოქსელი შემოქმნება.

ରା ଧାରାପେଟା ମତିରେଣ୍ଡିଆସା ଏବଂ ଗାନ୍ଧୀ

კანიგებიში ვართ, ზამთრის სა-
ძოვრებელზე, ჩამოვალი ყაზბეგში, თოვეს,
ნოდარმა მითხრა, ჩვენ, მოვიდაპარა-
ქეთ სამტრედიაში მიღისარ აღმასევ-
მის თაგმულომარევო. 1977 წელია,
ორი პატარა ბავშვი მყავს, პირველსა
და მოსამზადებელ კლასებში, კომპაკ-
შირში მუშაობდა ჩემი მეუღლე შე-
ვარდნაძესან ვილაპარაკე, მითხრა,
თანამდებობის პირები რომ მიღიან
რიონებში, ოჯახს ტოვებენ თბილის-
ში, ძალიან გოთხოვ, ცოლ-შვილი არ
დატოვით. სამტრედიაში ჩამოვალი,
რაიკომის პირველი მდივანი შალვა
ცაგარევიშვილი იყო, ძალიან ჩაითხო
კაცი, ძალიან, ძალიან გარგი იყო

ნი ნათელა გელვეშვილი. ჟალვა ცა-
გარევიშვილმა და მთელმა კოლექტივ-
მა კარგად მიმიღო. სტურუმა იყო ჩემი
მოადგილე, დავიწყებ სამტრედიაში
მუშაობა. აქ, ბაძუს ორსართულიანი
სახლიდან დავითოდი. დედა იყო გახ-
არებული, ჩემი ბავშვები სკოლის მერე
ადმასკომის თავმჯდომარის მო-
სახლდელ იოახები იქნენ, მაშინ უ-

ზავნიდით. შეიქმნა შემოქმედებითი
ანსამბლები, შეწყდა მიგრაცია.

ეველაზე დიდი ჯილდო ვანში
მივიღე, უმაღლესი ჯილდო – მეორე
თაობას რომ ვასხვავარ დღვენდელ
დღეს! თუ წელიწადში ავაშენეთ
მუხეუმი, დღვენდელი ქალაქის მერ-
ის მამა იყო ბაკის მმართველი
ალექსანდრე გოგორიშვილი, შემოვ-
და ერთ გვიას სადამოს და მეტყველება:
შობადობა არის, მაგრამ მოვლი ახ-
ალგაზრდობა გაედინება ინდუსტრი-
ულ ჭათაისში, სამტკრედიაშიც მრჩვე-
ლებობა მძაღლ ნიშნულზე, ვანში ახ-
ალგაზრდა კერ მაგრდებათ. ამ კაც-
მა ოვალი ამხილა, მაღლე შევმელიო,
რომ მოსახლეობის რაოდენობა 29
000-დან აფიდა 40 000 -მდე. ვანის მუ-
ნიცი პალიტექნიკი გამოიცემა ვანის
მუხეუმში მოღვაწე მეცნიერების უ-
რნალი, “მაგიანე”. იგი კველა უნი-
ვერსიტეტის გამოწერილი აქტები, აქ მეც-
ნიერულად არის შექმავლილი და
გამოკლეული ვანის ცხოვრების კვე-
ლა წერტილი.

1990 წელს ჟავე ვანიძეან წავე-
დო. მეტავს შეიღები – ოამარი და ქეთი,
ოამარს პეტავს შეიღები ირინა, ქეთის
კი, სანდრო. ჩემი მუცღლე ლამარა
კოპაძე გარდაცვლილია.

072540 აბაშიძეს
ნაამბობი

გალაკტიონი მინახავს პლეის-
ანთუფე. ცხინვებული ირაკლი აბაშიძე
განში რომ ჩამოყიდოდა, აუცილებლად
წავიდოდა მის სახლ-მუზეუმში. ირაკ-
ლის სქმთვის უთქვას რომ გალაკტ-
იონი ჟერუშვილთან მეობდებოდა
მარტო. ლენინის ორდენი რომ დაკარ-
გა გალაკტიონმა, ციმბირში აღმოა-
ჩინებს, ცეკას პირველმა მდინარემ
ჩარკვიანმა დამიბარა და მეუბნება:
იპოვეს ორდენი მოვიდეს გალაკტიონი
და შენც მოჰყვეთ. მოვიდა გალაკ-
ტიონი და კუბნები: სასიხარულო ამ-
ბავა, ორდენი ვი მოვევოო, ყონიად ძამი-
კო, გენაცვალეთ. ჩარკვიანმა გვიხვი-
ვა ამ და ამ დრის იქ ვიყოთო, გადა-
ვეცი და მიასეუბა: ააა? ცეკას დირგჭ-
ტორი რომ არისო? ხომ არ ვერჩყოდი,
არ დალითოთ, გუთხარი, არ გახდე ავა-

დო.— იგონებდა ირაკლი აბაშიძე
ჩემთან საუბარში.

იოაკლი ანდრიაძე მმის ხსოვნაში

1986 წელს, როცა ირაკლი გახდა
დედაქალაქის აღმასტომის თავმჯდომარე,
სონის ტაძრის გზზორ მთაწერ-
იგად, კომუნისტიური რეკიმი იყო და
ზედმეტი იყო საუბარი გრჩილიაზე ულ-
ტაძარზე. ბრწყინვალე ადამიანის,
ირაკლის მეგობრის, გიგა ბათთაშვილის
დახმარებით სანაპიროს მხრი-
დან ანხისხატის ტაძარს შესასვლე-
ლი გაუკეთეს, „ნახალოვგაში“ კომუ-
ნისტებს ტაძარი ჰქონდათ გადაკეთებ-
ული აბანოდ. იმხანად იყო მთაწრო-
ბის თავმჯდომარე ნოდარ ჭითანავა,
მისი და ჯუმბერ პატიაშვილის დახ-
მარებით (მათ მწვანე შექი აკნოეს)
ტაძარს მველი ფუნქცია დაბრუნეს.
ირაკლი იყო ინგენიორი, რომ ამ აბებიდან
რამდენიმე ხნის შემდეგ მასთან მივი-
და პატრიარქი და გუბენება: „მცხე-
თის საკათედრო ტაძრის შემდეგ
საკათედრო ტაძარი არ აშენებულა
და დროა, სამაგისტრო ტაძარი ააშენო-

და დროის, თანამდებობის აქტიურობით.” ირაკლი წერს, მოვლი და მაგ არ მიძინიაო, ეს კვლავფერი შეითხმნება ბუღი იურ პირველ პირობის, 1987 წელის ბოლო და 1988 წლის დასაწყისი იურ, მოსამზადებელი პერიოდი, შეიქმნა მრჩეველთა საბჭო, გამოცხადდა კონგრესი, გაიმარჯვა არქიტექტორმა.

წვენი თჯახისათვის ყველაზე
სამაფეო ის არის, რაც მისმა უწმინდ-
ესობამ ბრძანა: ”რომ არა ირაკლი
ანგრიაძე, სამების ტაძარი არ აშენ-
დე”

“სასიტყვეთის ხნულში მდგარინი”

ნათეა ნაცვლიშვილი

სამტრედიის მუნიციპალიტეტის
ბიძლიორთვებაში ჩვენი ქალაქის
ინტელიგენციის წარმომადგენლეგბ-
ის, ღვაწლმოსილი აღამიანების –
პოეტ მაკალა ჩირგაძის, ნათელა
გელვაზელის და გია ბოჭორიშ-
ვილის წიგნების პრეზენტაცია
მოეწყო. შეხვედრა მეოთხეველებთ-
ან საბიძლიოორთვები ღონისძიებებ-
ისათვის ჩემულ, ზედმიწვენით
თბილ გარემოში წარიმართა. მო-
მხე სენებელი, ტრადიციულად,
“სამტრედიის მაცნეს” ასევისძებე-
ლი მიმდინარეობის მართვის

გამომსვლელმა ზედმიწენით კარგად წარმოაჩინა საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრის, არაერთი ლიტერატურული კრებულის ავტორის, სამტრედიყლოთავის საკარელი ქადაგონის, მაყვალდა ჩირგაძის შემოქმედებითი სამქარო, გაიხსენა მისი საზოგადოებრივი დვაჭლიც, თუ როგორ მცუშავა წლების განმავლობაში ნატიფი პოეტური სტრიქონების აგზორმა რეინიზზელის საპასუხებოსგან.

მაყვალა ჩირგაძის შემოქმედება
პატრიოტული თემატიკითა გაჯერვ-
ბეჭდი, მისი პოეტური ესთეტიკა სათ-
უთ, ლირიკულ გრძნობებს იტევს.
ბოლო დროის ქართულმა სატივარ-
მა, ქართველობის ემიგრაციაში
გაჭრამ პოეტს შთამბეჭდავი ლექსი
შეაქმნევინა, რომლის ლირიკული
გმირიც გადახვეწილ ქართველებს
მიმართავს: “შენ თუ წახვალ, ის თუ
წავა, ვინ იმდეროს ნანა ქარში”.
სტროგო ამ ლექსით დაიწყო დონისძ-
იებაში მონაწილე პატარა ბიჭუნაშ
მაყვალა ჩირგაძის პოეტური სამყაროს
მკითხველისთვის წარდგინება. დასას-
რული კი, პოეტის იმედიან
სტრიქონებს დაეთმო:” მზის სხივებ-
ში გაბრწყინდება ჩემი ზეცის თერო
ყელი”.

სხეგადასხეგა საჯარო სკოლის
მოსწავლეებმა ემოციურად წაიკითხეს
მოების სათუთა დაქსები, ღონისძ-
იებაში აქტიურად ხაერთვნენ ბიბ-
ლიოთების დირექტორი, ლამარა

დუნდუა, სამკითხველო დარბაზის
მთავარი ბიძლიოთუეპარი რუსუდან
კახიანი, ბიძლიოთუეპის ანალიტიკური
დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, იზა-
ბელა ლეგაშვილი, მათ ადრიშნეს, რომ
არაფერია იმაზე დიდი სიხარული,
კიდრე წიგნად ფონდში საკუთარი
ქალაქის მკვიდრის წიგნების აღმოჩე-
ნა! რუსუდან კახიანმა სამტრედიელი
პოეტის, ზორა ვაშაკიძის მიერ მაყვა-
ლა ჩირგაძისა და ნათელა გელეიშ-
ვილისადმი მიძღვნილი ლექსები წაი-
კოთხა.

დექს სამტრედიელთაოფის საყ-
ვარელი ანსამბლის, "ათინათის" მო-
ძღვრლების მიერ შესრულებული
სიმღერა ქაცველებოდა.

- ალექსანდრე გელეიშვილის

შორმითა და პატიოსნებით განთქმულ
ოჯახში აღიზარდა ქალბატონი,
რომელსაც წლების განმავლობაში
ჩვენი მუნიციპალიტეტის ერთ-ერთი
ხელმძღვანელი პისტი ეკავა, იგი
კომუნისტი ფუნქციონერი არასოდეს
ყოფილა, ადამიანური კრიტერიუმებიდან
არ გადაუსვევია. მას ჩვენი მუნიციპალიტეტის
დედა ტერეზა ვაჟა-წოდე, რადგან მასხვევს, ქვენის მნელ-
დეფიბის წლებში, სოციალურ სამსახ-
ურში მუშაობის დროს როგორ მო-
ქონდა შინიდან სადიდი უპოვართა
დასაცურებლად. ის ჩვენი განეთის
შტატგარეშე ურნალისტის მისიასაც
ითავსებს წლებით. — ასე წარუდინა
ლევან გაბეჭავამ ნათელა გელეიშ-
ვილი აუდიტორიას.

ნისა და მისი პატარა მუნიციპალიტეტის, სამგრევის კეთილმოწყობას შეეხება. გია ბიჭორიშვილის შემოქმედებას წამყვანმა მენეჯერული ოგისებებით გამოიჩინება დამამიანის ნაღვაზი უწოდა. მას, ახალგაზრდა კაცს, მრეწველობისა და ტრანსპორტის განყოფილების გამგის პოზიცია ეგავა, როცა სამგრევიაში გიგანტი საწარმოები მუშაობდა.

თბილი სიტყვა უთხრეს სტუმრად
მყოფმა პოეტმა მანანა ტონიამ,
ფილოლოგმა ნინი ტონიამ, „სამწრფ
დის მაცნები“ მთავარმა რედაქტორ
მა ქეთვან ჭელიძემ, გაზეთის გამოშვა
ვებმა რედაქტორმა თვა ბაჟნაშვილმა.
ნატო კოალეციშვილმა, ხელისუფლების
წარმომადგენელმა ტარიელ დვალი
იშვილმა, საგანმანათლებლო რესურ-
სცენტრის მთავარმა სპეციალისტმა,
პედაგოგმა, ალექსანდრე თევზაძემ,
დგაწლმოსილმა სამწრეედიელმა
ბადრი გაშაიძემ, ფრანგულის პედა-
გოგმა გულიკო გოგიტიძემ, რომელ
მაც წაიკითხა მამის, დომენტი გოგი-
ტიძის მიერ ნათელა გელეციშვილი-
სადმი მიღებილი და მაყვალა ჩირ-
გაძის მიერ დომენტი გოგიტიძისად-
მი მიძღვნილი დექსები. კველა გა-
მომსვლელმა ერთხმად აღნიშნა, რომ
საბიბლიოთეკო სივრცეში გამართული
ლი ნებისმიერი ღონისძიება აქტუ-
ალურია და საზოგადოებრივ საჭირ-
ბოროტო საკითხებს ქმაურება. მათ
მადლობა გადაუხადეს როგორც წიგ-
ნის ავტორებს, ისე ლამაზი შემო-
ქმედებითი საღამოს კველა მონაწ-
ილეს, განსაკუთრებით კი, მასპინ-
ძლებს – ბიბლიოთეკის თანამშრომ-
ლებს. ქალბატონებმა თავიანთი
დექსების დეკლამაციითაც გაახარეს
ერთგული მკითხველი და სამადლო-
ბელი სიტყვები არ დაიშურეს ორგა-
ნიზატორებისა და მსმენელების მი-
მართ.

მუნიციპალიტეტის ბიბ-
ლიოთების დირექტორის მიერ ხატე-
ბით დასახუქრდნენ მოწვევული სტუმ-
რები, გაი პოჭორიშვილამ კი, წიგნით
დაასახუქრა კოლეგები. ლევან გა-
ბეჩავამ სამივე სტუმარს ქასპარომებად
ლევსი უძღვნა, რომლის ერთი ტაგმა
სათაურად გამოვიტანეთ.

ԵՏԵՍՎՈՂՄ ՈՅ ԹԱԲ ԵՎՅՈՏԻ

საბიბლიოთეკო პვირეულის ფარგლებში მრავალფეროვანი დონისძიებები ჩატარდა მუნიციპალიტეტში.

№1 საქალაქო ბიბლიოთეკაში ნოდარ დუმბაძის 95 წლისთავს მიუძღვნეს მორიგი სადამო, სათაურით “სახაცილო და თან სევდიანი”.

შეკრებილთ მიესალმა ბიბლიოთეკის გამგე ნანა გოგიშვილი. მან მადლობა მოახსენა სტუმრებს მობრძანებისთვის.

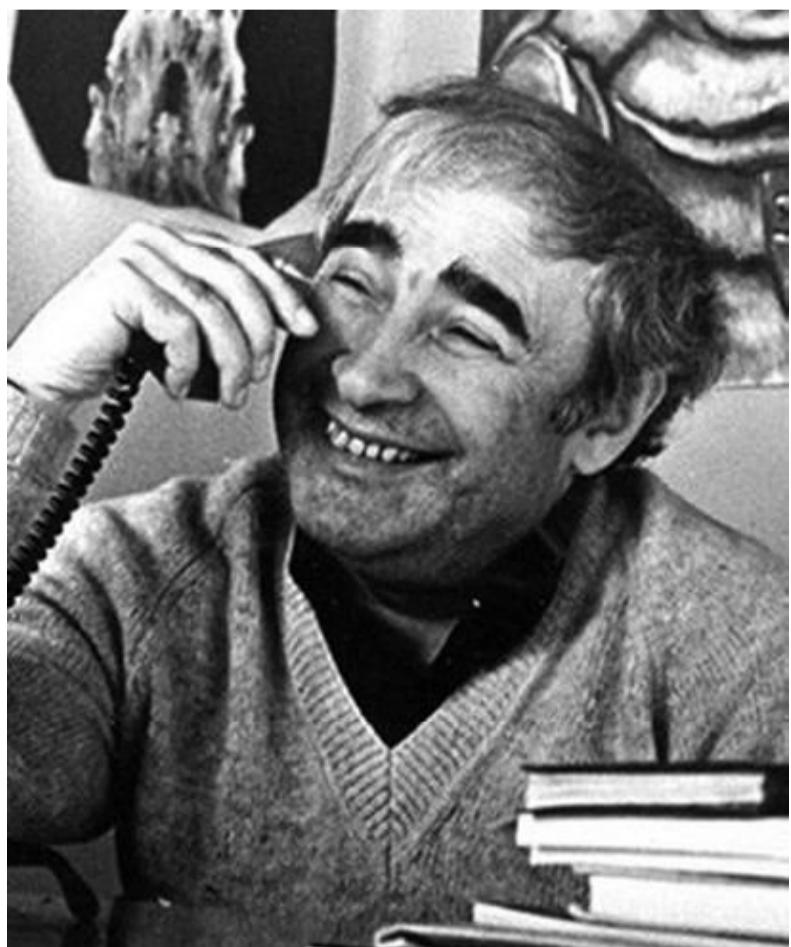
მუნიციპალიტეტის ბიბლიოთეკის საინფორმაციო ანალიტიკური განყოფილების ხელმძღვანელმა იზაბელა ლეგაშვილმა შეკრებილოთ ვიდეორგოლი შესთავაზა, სადაც მწერალი იხსენებს მის უსაყვარლეს გურიას, ნაჩვენები იქნა ნაწყვეტები ნოდარ დუმბაძის ნაწარმოებების მიხედვით შექმნილი ქინოფილმებიდან.

მარლენ ბარამიძის სახელობის №6 საჯარო სკოლის VII კლასის მოსწავლეებმა: საბა კიკაძემ, ელენე რუხაძემ, ლიზი კეჭუტიამ, ბარბარე ჯიშგარიანმა, გიორგი კოლიგოლიძიოვმა, ოლეგ ლექავაძმ, ლიკა არველაძემ, ლიზი ბიბილეიშვილმა, ლიკა კალინინამ, ელენე ჯოგლიძემ, ანა რევოშვილმა წარმოადგინეს სპექტაკლი “მე, ნებია, იღიო და ილარიონი” (სკოლის დირექტორი ლეილ კუბლაშვილი, ხლომძვანელი ივარა დეისაძე).

მუნიციპალური ნომრებით გააფორმეს სადამო ლიკა ვაშაკიძემ, ანანო ცინცაძემ, ლიზი რუხაძემ. მუხრან მაჭავარიანის ლექსი წაიკითხა ბარბარე გურგაძემ. ლონისმიების ირგვლივ ისაუბრეს

სადამო შეაფასეს საკრებულოს თავმჯდომარე ნუგზარ ჯამბურიამ, მერის მოადგილე გიორგი მეიშვილმა, მერიის აულტურის სამსახურის უფროსმა ნატალია მანჯგალაძემ, მუნიციპალიტეტის ბიბლიოთეკის დირექტორმა, ლამარა დუნდუმაშ, სამკითხველო დარბაზის უფროსმა ბიბლიოთეკარმა, რესენტონ კახიანმა, მკითხველებმა მყვადა გუგიამ და ნაზიბროლა გოგუაძემ.

უდავოდ მისასალმებელია №1 საქალაქო ბიბლიოთეკისა და მე-6 სკოლის ურთიერთანაშმრომლობა, მათლობა ბიბლიოთეკის მესამეურთ.

რეკორდი მეგობრობის სახლიდან

ლევან გაგარავა

შეუმნევლად გაპარულან წლები. 80 წლის გამხდარი ჩვენი მეგობარი პოეტი, ანზორ გეგუშაძე (ზმანება). სამი ათელი წელია ვიცნობ და გმეგბორობთ.

უკიანა ფოფხაძის, ახალგაზრდა უნიკიერების ქალბატონის აქტივობის შესახებ საყოველთაოდაა ცნობილი. იგი გასული საუკუნის 80-იან წლების სამტრედიელი ახალგაზრდების უსაყვარლები ლიდერების, ნაირა ქორიძისა და თამაზ ფოფხაძის შეიღია. ლიტერატურისა და მწერლობისადმი სიყვარული მშობლებმა ჩაუნერდეს და... მამის გარდაცვალების შემდეგ, მისი ანდერძივით თქმული – ჩემს მეგობრებთან ურთიერთობები შენ გააგრძელეთ, რეალობად აქცია და უკვე მისი სახლი, ლიტერატურულ სალონად და მეგობრობის სახლადაა მიჩნეული.

15 ივნისს ბატონ ანზორ გეგუშაძის საიუბილეო საღამაზე გეპატიუებით, მიგვიწვია მან. საქართველოს მწერლოთა კავშირის წევრი, აკაკი თევზაძე, მუსიკოსი უანა მუკირი, დავით მოსილი სამტრედიელები, გული ცინცაძე და ჯონი ნადირაძე, იუბილართან საუბრობდნენ,

როცა მივედი.

პოეტი ირინოლა გურულიც მალე შემოგვიერთდა და შესახიშნავი საჩუქარი აახლა იუბილარს, ურნალი „მწვანევეგავილა“ გიზო თავაძის რედაქტორობით, სადაც ბატონი ანზორის ლექსი, ფოტოსურათი და მეგობარი პოეტების გულთბილი მიღოცებით შესული.

საუბარი იმერულ ტრადიციულ სუფრასთან გაგრძელდა, ჯონი ნადირაძე უძღვებოდა სუფრას. მალე გაგვხალისა 7 წლის დვინომ და ანზორალმა, ქარვისფერმა შაშმა.

ერთი სიტყვით, სუფრა გულუხვად იყო დატვირთული და გულუხვადვე გემასპინძლობდა ამჯერად სუფრის ზედამხედვების ამპლუაში მყოფი ოჯახის დისახლისი ნაირა ქორიძე.

ანზორ გეგუშაძემ ის წლები გაისხენა, თუ როგორ გაანდო წლების წინ ჯონი ნადირაძეს ლექსებს რომ წერდა, როგორ ურჩია მან რედაქტიაში მისულიყო, მერქ ისიც თქვა, ის და „სამტრედის მაცნე“, მისი თანამშრომლები, სამტრედის ინტელიგენცია მისთვის ძვირფასი ადამიანები რომ გახდნენ. წლების სრბოლას მის ელვარე მექსიერებაში პირველქმილი განცდებით შემოუწახავს ის წყენაც, სხვადასხვა დროს რომ უგრძინა მაგანთაგან, სამადლობელს არ იშურებდა იუბილარი

ერთი სიტყვით, ლიტერატურაზე, მწერლობაზე, მეგობრობაზე, ქართველებისა და საქართველოს სიყვარულზე საუბარში გაფრინდა ორი საათი. ზღვარს არავინ გადაგხეულართ, ზომიერ ბახუსშეპარულებმა დავტოვეთ მაგიდა, გარეთ გაზაფხულის შესაბამის წევრი ნამავდა ფოფხაძეების უკავილებებში ჩაფლულ ეზოსა და შემოქმედების შესახებაც ისაუბრა.

შემოგარენს.

მეც სულითა და გულით მიულოცე ჩემს მეგობარს სახლოვანი იუბილე – 80 წელი, სულის გაუტეხლობა, ჯანმრთელობა, ახალი შემოქმედებითი წარმატებები ვუსურვე მთის

ანკარა წყაროსავით სუფობუნების კაცს და ლამაზი შემოგარენ დასრულდა. მადლობა უკიანა ფოფხაძეს – საღამოს ორგანიზაციონისა და არაერთი საინტერესო ინციდენტის ავტორს.

“ჰიამაიელებს” სკოლისაპინ მიმავალი გზა დაულოცვეს

მხიარული დღე მხიარულ პატარებთან შედგა. 20 ივნისს №10 ბაგა-ბადის (მმართველი ქეთევან შაშიაშვილი, მეოროდისტი მანანა გოლუაძე) სასკოლო მზაობის ჯგუფის აღსაზრდელებმა ამჯერად დიდ სცენაზე მოწონეს თავი და სტუმრების აპლოდისმენტებიც დაიმსახურეს, რაშიც დიდი წელი იმ აღმზრდების, რომელთა თითოეული დღე ამ პატარებზე ზრუნვით იწყება (აღმზრდელები ია შანიძე, ნანა ჯვარშეიშვილი, ელიზა ბელთაძე).

პატარებმა შეძლეს მათი შემოქმედებითი უნარების მაქსიმალურად წარმოჩენა სიმდერითა და ცეკვით; უმდერეს ზდარულ ფერის, მზეს, რომელიც იმ დღეს სხვანაირად უცინდა პატარებს; ზაფხულის ლამაზ ფერებს, ბედინერ მომავალს.

საზემო პროგრამას არც ინგლისურენოვანი სიმღერა დაპკლებია, (მუსიკის მასწავლებელითი თემა სოლოდაშვილი). მასწავლებელ ხათუნა გოგიას პატარებმა მოწვეული სტუმრები არაერთი ქართული თუ უცხოური ცეკვების დახვეწილი შესრულებით გააოცეს. ამდღელებები იყო სიურარიზო ჯგუფ „ჰიამაიელებისათვეს“, როდესაც დედებმა შეიღები საცეკვაოდ გამოიწვის, ხოლო აღმზრდელებმა თავიანთ აღსაზრდელებს სიმღერით დაულოცვეს გასავლელი გზა და კიდევ ერთხელ შეასენებს, რომ მომავალი მათია.

„განშორება ძნელია...“ ამ ფრაზამ ემთკინის გარეშე ვერ ჩაიარა. შესამნევი გახდა სტუმრების თვალებზე აკიაფებული ცრემლები. დასასრულს, მანტიებში გამოწყობილ თითოეულ აღსაზრდელების სამართლებისათვეს სიგელები გადაეცათ, რაც დასტურია ერთად გარაებული ბაგშობის დაუგიწვარი წლებისა.

მეთე საბავშვო ბალის უფროსჯერულებს სკოლისაკენ მიმავალი გზა დაულოცვეს სამტრედის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარებრივ, წუგადული მუნიციპალიტეტის მერიის კულტურისა და განათლების სამსახურის უფროსმა, ნატალია მანჯალაძე, სკოლამდევლი აღზრდის დაწესებულებათა გაერთიანების დირექტორმა, ხათუნა გაგუამ.

6060 ნანიტაშვილი

საჩუქარი გემოვნებიან მხმენელს

000 ბაბუნაშვილი

კონცერტი, ცოტა ხნის შინ
მუნიციპალიტეტის მერიის შე-
ნობაში არსებულ ხელოვანთა
დარბაზში რომ გაიმართა, საჩუ-
ქარი ნამდვილად გახდეთ
კლასიკური მუსიკის მოყვარუ-
ლი სამტრედიელებისთვის.
ტრადიციულად, ყოველი სახწავ-
ლო წლის ბოლოს გამართული
მსგავსი საღამოები რამდენადმე
უკლავს ხელოვნების მოყ-
ვარულებს კლასიკური მუსიკით
ტყბობის სურვილს. მთელი უმეტეს,
რომ სამტრედიის სახელოვნებო
სკოლები, არა მხოლოდ დასავ-
ლეთ საქართველოში, გან-
საკუთრებულად მაღალი კლა-
სით გამოიჩინა.

კლასიკური მუსიკის კონ-
ცერტებისა და საღამოების
ჩატარების ტრადიცია, ბუნებრივ-
ია, დომენტი შანიძის სახელო-
ბის სამუსიკო სკოლისთვის გახ-
ლდათ დამახასიათებელი. ეს
ჯერ კიდევ გასულ საუკუნეში,
როცა დაარსდა კიდევ სამუსი-
კო სასწავლებელი. მის დირ-
სეულ წარსულ სა და აქ
აღზრდილ პროფესიონალ კა-
დრებზე საუბარი შორს წაგიყ-
ვანს და არც ამ წერილში
საუბრის თემაა, მაგრამ ერთი
ხმამაღლა შეიძლება ითქვას, იმ
პედაგოგების აბსოლუტური უმ-
რავლესობა, დღეს რომ წარმატე-
ბულად აგრძელებს სახელოვან

ესტაფეტას, №1 სამუხიორ სკოლის აღზრდილია!

სახელმოვნებო სკოლებად სა-
მუსიკო სასწავლებლები რამ-
დენიმე წლის წინ გადაეყოფა,
თუმცა სამაშაო ნიშა ძირი-

ფორტეპიანოსთან მოსწავლეები როგორც კლასიკურ ნაწარმოებებს, ისე ვოკალურ და ფოლკლორულ ნომრებს ას-რულებდნენ. შესრულებულ იქნაოდი სამკრთლო.

“გაპას მერცხლებისთვის” დრო დროზე ჩქარა მიჰერის

6069 62605183040

Միջնական լրամանակ շաբաթական 2023 թվուն 14 օյ-
նունու գումար սամբռյացուն մշ-3 սահարա եյունուն մշ-4
ա յըանուն մունիցիալ յըանուն և մատու դամբուցյանուն,
մայա համայականուն. ռոպորց տաքագ արենունեա, մշ-4 ա
յըանուն մունիցիալ յըանուն ամ քայլեա, ռատա
թարմացարուցյան յարտու աշխատուունուն թինանց և ա 4
թվուն գանձագլուն ծո դագրուցյանուն սատյմայու-
լունեանու և սոմքուն գամոյեաբատ, յարտուուն եա-
ցունաձայրու ցյացուն և մագլուցյանուն սացեա եո-
թացյանուն մոյցյարյանուն յայլուն ոմ աճամունեա, ռոպ-
ուցյանուն ունուն ցուքուն ամ քուք թամար ծո, մշ-3 սահա-
րա եյունուն դյանասամնունուն, ույունուն, յարտուուն
յեսեա և մանուն յայլուն ունուն եոյցարյանուն անուարյան.

სწორედ ასე დაარქვეს – “დრო, დროზე ჩქარა მიჰქრის.” ემოციური იქთ დედიკოვებთან ერთად შესრულებული ცეკვა:

მე-3 საჯარო სკოლის მე-4 ა
კლასის მოსწავლეები უდიდე-
სი სიყვარულითა და სითბოთი
მოიხსენიებდნენ პირველ მასწავ-
ლებელს, თეა ქოხერგაძეს, რომელ

მაც „მაკას მერცხლები“ იაკონის „დედაენას“ და მშობლიურ ანბანს აზიარა.

მე-3 საჯარო სკოლის დაწყისში გამართულ მე-4 ა კლასის გამოსაშვებ საღამოს ლეიტმოტივად გასდევდა სლოვანი, რომ მათ ბევრი უნდა ისწავლა.

A black and white photograph capturing a school performance. In the center, a man dressed in a white suit and a bow tie is gesturing with his hands, possibly acting or directing. He is surrounded by a group of children, mostly boys, dressed in white shirts and dark trousers. The stage is decorated with large, stylized white flowers hanging from the ceiling and a backdrop featuring a banner with text. The overall atmosphere suggests a formal school event.

“მაკა ჩანუას მერცხლებს”
მიესალმნენ, მე-4 კლასის დას-
რულება მიუღოვცეს და ნათე-
ლი მომავალი უსურვეს გე-3-

საჯარო სკოლის პედაგოგმა, სასწავლო ნაწილის გამგებ, მარინა ნადირაძემ, სამტრედიის საგანმანათლებლო რესურსცენტრის უფროსმა, თინათინ ხარისხმა.

საჯარო სკოლის პედაგოგმა, სასწავლო ნაწილის გამტება, მარინი ნადირაძემ, სამტრედიის საგანმანათლებლო რესურსცენტრის უფროსმა, თინათინ ხარძიანმა.

მაკა ჩაწერა თავის “მერცხლებს” ორიგინალური საჩუქრი

“ალილოსა” და “ჩანგის” ულამაზეი კონცერტი

ნათეს ნაცვლიშვილი

ქართული ფოლკლორი რომ მსოფლიოს აჯადოებს, ქართული მრავალხმიანობა რომ “ხიქსტის კაპელაში” გაიხს-მა, ჩვენი შემოქმედებითი ანსამბლები რომ ვვროცელ სცენებს იყრობენ და აჯადოებენ, უცხოელები კი ქართულ სიმღერას იძღვნად გაუმცებია, ოჯახის წევრებსაც ასწავლიან და აზიარებენ ამ საუნჯებს, სწორედ ამ ფონზე, გაასმაგებული აასუსტისმგებლობით უნდა უყვრებდეს ქართველი კაცი წარსულის განძსა და საუნჯებს და ერთგულობის ქართულ ფოლკლორს. ეს რომ ნამდინარებ ასეა, ჩვენს მუნიციპალიტეტში მოღვაწე ანსამბლები “ზანგი” და “ალილოც” მოწმობს. ამჯერად მათ სააგარიშო კონცერტზე მიგინვების.

მოსწავლე-ახალგაზრდობის
სახლის ამ ანსამბლების საზაფხულო
კონცერტები ყოველთვის ზიქმი-
შიკირებისა და მშევნიერების ზემო-
ია. “ჩანგი” ქართული ხალხური
საკრავების ანსამბლია, ხოლო
“აღილო” – ფოლკლორული.
პირველი მთავანის ხელმძღვანელი
მერი ტემაცირია, მეორის დამ-
აარსებელი და ხელმძღვანელი მა-
დონა კოხერეიძე ამჟამად
სამტრე-
დიაში არ იმყოფება, დროებით კი
ანსამბლს იმედა გეგეშიძე ხელმძღ-
ვანელობს.

სადამო თავად მოსწავლეებს
მიჰყავდათ. ოგორც მერი ტბევაციო-
ნად განაცხადა, მათი მთავარი მი-
ზანია შეისწავლონ ქართულ ხალხ-
ურ საკრავებზე დაკვრა, მოიძოონ
უკელა ძირძევლი ქართული სიმღ-
რა და წარადგინონ მსმენელის
წინაშე. ეს ანსამბლები უკვე არაერ-
თო შემოქმედებითი კონკურსის და
ოლიმპიადის გამარჯვებულები
არიან, მოსწავლეა-ახალგაზრდობის
სახლის დარბაზში ანსამბლების
უფროსი და უმცროსი თაობის წარ-
მომადგენლები სხვადასხვა ინ-
სტრუმენტებზე შესანიშნავად
უკრავდნენ, მღეროდნენ, ერთმანეთს
ენაცვლებოდნენ და საკუთარ ფეს-
ვებთან, სამშობლოს წარსულთან
სიახლოეს განაცდევინებდნენ მს-
მენელს.

სახლის ახალგაზრდული პარ-
ლამენტის კურატორი, ელიკო ანგ-
აბი ემოციებს ვერ მალევდა, აი,

როგორ მიმართა მან დარბაზში
შეკრებილ ხალხმრავალ აუდიტო-
რიას:

“ამ სცენაზე დგანან ნიჭიერი, სულიერი და გარგანული სიმჟღვენიერით დაჯილდობებული ბავშვები შეხედეთ მათ, მათ შორის შეიძლება არ არიან ისეთები, რომელთაც ქუჩაში ფანები დასდოენ და ლილიერს ამ სივრცეში. გვინდოდა, საღამო კულტურის ცენტრის სცენაზე გაგვემართა, მაგრამ რატომდაც უყრო მოკრძალებულად, აქვე გავმართეთ, წარმატებებს გოსურვებოთ ნიჭიერებო”.

კონცერტს მუნიციპალიტეტის განათლების, კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდულ საქმეთა სამსახურის (ხელმძღვანელი ნატალია მანჯგალაძე) წარმომადგენლებიც და ახ სიმღიდოს დაცვით უფლებების ქართულ საქმეს ემსახურები.

6 წლის დავით მეგრელიშვილი ანსამბლ „ალიოლოს“ სოლისტია, მან უკვე მოხიბლა მსმენელი, კონცერტზე დავითი სამი სიმღერით წარსდგა” თუშური სიმღერა, „ბანის განდაგანა“ ეს ჩვენი შეფერხებულებების ერთგული და ისინი ტრადიციების ერთგულებით და ეროვნული სულისკვეთებით უნდა გაიზარდონ! აღნიშვნის დრისია მერი ტბაცირიასა და იმედა გეგეშიძის მუსიკალური ოჯახის წელილი ჩვენს მუნიციპალიტეტში მუსიკალური სელონების განვითარება!

საუბარში მერი ტკვაციონა.

ქალბატონნა მერიმ მაღლობა
გადაუხადა მოსწავლეებას ასე დღე
დობის სახლის ხელმძღვანელს,
ტატა გოგიაძეს, რომელმაც ანსამ-
ბლებს შეუძინა კლასიკური
საკრავები: ბონგო, კახონი და გიტ-
არა. „დრომ მოიტანა, რომ სიახლე
შეგიტანოთ ჩვენს შემოქმედებაში
და გავაორკესტროთ ჩვენი ინსტრუ-
მენტებით ანსამბლი „ჩანგი“. —
გვეუბნება იგი.

ଓইକରିବା ତୁମରହିବା “ନୁହାପରିବାରା” ମେ-5 ଫ୍ଲାକ୍‌ସିରି କାରି ଶ୍ଵାଙ୍ଗେ

გაიცანით ონავრები აუზზაურის ქენიდან: ანასტასია ბეჭედაძე, მოსე გეგეშიძე, ნოდიკო გოორგაძე, გოორგი დოლიძე, ნინო თავაძე, ნიკოლოზ ლომიძე, მარიამ მამაგიშვილი, დანილა მესიაჩენიშვილი, მარიამ ნიკოლეეშვილი, ნინო რევოშვილი, საბა სტურუა, მარიამ ფრანგიშვილი, მალვა ქაქუთია, ნიკოლოზ ხუჭუა, ლუპა ჯაში, მარიამ წიქვაძე და მათი პედაგოგი ფიქრია თარები.

გამომდინარე ქადაგისა, კედებისა, ფიტით თურქიაძ.

დონისძება იყო ერთგვარი შეჯამბირი, ანგარიში ითხევდიანი პერიოდისა, გზა ანბანისა და ციფრების ჯადოსნური სამყაროდან ცოდნის უსასრულო სამყაროს მომზევნო კარამდე, პირველი კლასიდან მეტეულებდე.

ცარიელ სცადაზე ჩიტის ჭიატების შემოყვითლილმა მარიკომ (მარიამ ფრანგიშვილი) ჯერ გაფაციცებით მოუსმინა მგრსანს და შემდევ საზემო ხმით ამცნო მაყურებელს:

“ურადდება, ურადდება! ეთურშია ტელეკომპანია „ზარი“. ჩვენმა სპეციალურმა კორესპონდენტმა ჩიტმა ამბავი მოგვიტანა, რომ აურზაურის ჭაბიით ალექსანდრების ჭაბიისან მოუმართება ონავარი ბარშების აუნია. რომელთაც ყვალებან ხმაური და

ანა კალანგიძის ცნობილი დექსის მიხედვით შექმნილი სიმღერის თანხლებით შემოვიდნენ პატარა ონაგრები იმპროიტობულ სახაზაზა მოთიმოვნენ და მოიმოვროვნენ, ფრთავაშით უადგენსა და წითოო აკანებებზე აჩნია რომ

16 მოსტავდეთ აღყბდების ქუჩისკენ მიიჩქარდა, რათა მათ ეპოვათ მეცუთე კლასის კარი და ამ კარამდე, არც გეტი, არც ნა კადე „დარი ჰოსტინი“ თაქვა კავა მომდევთ.

ჰაკლები, „შერი პოლისის“, ფიქრის თურქია მაუმდოდა.

მანანა და ლალი (ნინი თავაძე, ანასტასია ბექელაძე) შემოხვდნენ ბაგშეებს. ერთად ჯადოსნური სიტყვებიც გაიხსენეს, ადამიანითა გულებისკენ რომ გვიკვალავს გზას, იმ წიგნების გმირებიც გაიხსენეს, ერთად რომ წაიკითხებ, მეტობრბასაც უმდგრეს და მეტეთ კლასის კარიც გამოიხდა.

შე-4 ა კლასის გამოსა შვეული ღონისძიება ძაღლო დონეზე პატარეს და დეკორითი კლასების პედაგოგების, მოხაწყილე მოსწავლითა მომავალმა პედაგოგებმა და მშობლებმა. პატარებს მე-2 საფეხურზე მიმავალი გზა დაუღიცა მე-12 საჯარო სესიის დირექტორმა. ნინო ონიანმა ღონისძიების ბოლოს დღის შთაბეჭდილებებზე კომეტარი გააკეთა გაზეო “სამტრედიის მაცნეებთან”:

მეტობრობის გამო დაწვრილი ცარილი

თეა ბაბუნაშვილი

ეს გახდავთ წერილი სამტრედიელ კაცზე, რომელმაც მისი შეგნებული ცხოვრების რამდენიმე წელი სადამ პუსეინის გვერდით იმუშავა, მასთან ერთად არაერთი სამხედრო გადაწყვეტილება მიიღო. ყოფილ საბჭოთა კავშირში მას კვალიფიციურ და პროფესიონალ სამხედრო მფრინავად იცნობდნენ შესბამის წრეებში და სწორედ მისი ამ მიღწევების გამო დაიმსახურა ერაყში მფრინავ-კონსულტანტად მივლინებით გამგზავრება. სწორედ მისი პროფესიონალიზმის დამსახურებით ამ მუსულმანურ ქვეყნაში საქმაოდ მაღალ თანამდებობაზეც იმუშავა როგორც უკვე აღვნიშვნეთ, იგი სადამ პუსეინის მრჩეველი გახლდათ. მასთან მისმა ბავშვობის მეგობარმა, ბორის ფოცხვერაშვილმა დაგვაკავშირა. იგი დარგინ რუსაძე გახდავთ და მასთან საუბარი სწორედ ბატონი ბორისის „სამტრედის მაცნესთან“ მეგობრობისა და თანამშრომლობის დიდხნიანი ჰერიონდის გათვალისწინებით ჩავიწერეთ. და ასეთი შეფასება იმიტომ, რომ მის მუკ გამოიქმეულ ბევრ მოსახრებას, როგორც „სამტრედის მაცნე“, ისე წერილის ავტორიც არ ეთანხმება! სხვა შემთხვევაში, ბატონი დარგინი საკუთარი საქმეში ზედმიწევნით მაღალი სტანდარტის გამო საკუთარ რესპონდენტი იქნებოდა.

მეგობრობა მეორე კლასიდან დაიწყეს. 1943 წელი იღვა, ომი მძინავარებდა. ბათუმიდან იანეთის რეაფლიან სკოლაში სასწავლებლად გადმოსულ ბორის ფოცხვერაშვილს კლასში კიდევ ერთი ახალად გადმოსული მოსწავლე დაქმატა. იგი მანამდე საგარეჯოში ცხოვრობდა. საჭიროებამ ისე მოითხოვა და რუხაძეების ინტელიგენტი თჯახი იანეთში დასახლდა. მათი მეგობრობაც მაშინ დაიწყო. ძევდ ალბორმში შავ-თეთრი ფოტოც ინახება. მასზე მოედო კლასია, ორი პატარა ბიჭი მეგობრების წინ ჩამუხლებული თავი თავს მიდებული. ისინი ბორის ფოცხვერაშვილი და დარვინ რუხაძე არიან. სურათზე გამოსახული მათი თანაკლასელებისგან დღეს ცოცხალი აღარც ერთია მათ გარდა. ბოლოს ერთმანეთს 1980 წელს შეხვდნენ. უკვე 42 წელია არ მნიახვსო, გვევტნება ბატონი ბორისი სტუმრად მყოფ მეგობარზე. მასზე საუბრით არ იღლვაბა, ბავშვობის მოგონებებიც ასევენებენ თავს. მთავარ სათქმელს გვიმხვდს – იმიტომ გადაწყვიტა ჩვენთვის გაეცნო მისი მეგობარი, რომ იგი სადამ ჰუსკინს პირადად იცხობდა და მასთან რამდენიმეწლიანი საქმიანი ურთიერთობა ქმონდა.

შველაფერი კი ასე დაიწყო:
იანგოში 8 ქლასის დახურულების
შემდეგ, დარგინ რუხაძე სწავლას
თბილისში, აგიაციის საფრენოსნო
სკოლაში აგრძელებს. თვითმეტრი-
ნაგებით დაინტერესება ბაგშვო-

მოგონებები სკოლაზე

მთავარი ქალა ბავშვებისაღმი სიყვარულია

1981 წელს დავამთავრე სამტრედიის რეკინგზის №14 საშუალო სკოლა (ამჟამად მე-12 საჯარო სკოლა). პედაგოგთა საუკეთესო ნაკრები, ოუ შეიძლება ითქვას, მოღვაწეობდა მაშინ ჩვენს სკოლაში, ქალბატონები: ნათელა შავიძე, გულნარა (მაცი) ჩაჩუა, ლამარა ქავზინაძე, ლამარა (კაკალა) ოდიშარია, ლამარა გოდეაძე, ელენე მიხაძე, ელენე ხურცილიშვალი, ნანი მაჩიტიძე, ზინა გაგუა, თამარ ჯანელიძე, ლალი ხორგოლაშვილი, ლილი კაზარვაშვილი, თადლიკო ქართველიშვილი; ბატონები: საშა კიკაბიძე, საშა ბიბილეიშვილი, გივი ადეკვიდი, გოგი კაჭახიძე. ასეთი საოცარი პიროვნებებიდან მე გამოვყოფი ჩემს პირველ მასწავლებელს – ლალი ხორგოლაშვილს, საოცრად თბილ, პასუხისმგებლიან, ერთგულ ქალბატონს, სიკეთით საგსე, დედასავით მზრუნველსა და მოსიყვარულეს. ლალი მასწავლებელი არა მარტო ჩემი, არამედ ჩემი ოჯახის პირველი მასწავლებელი იყო (ჩემი დის, ქალბატონის, მულის). არ დამავიწერ მასწავლებელის სითბო, სისარული და სიყვარული, როდესაც ჩემი პირველი შვილი, ჩემს პირველ მასწავლებელს, პროფესიონალ პედაგოგს ჩავიბარე. ლალი მასწავლებელი საოცრად ბეჭინირი იყო.

ამჟამად, ჩემს მშობლიურ სკოლაში ვასწავლი რუსულ ენას, ჩემს საყვარელ საგანს სკოლის ღროიდან. ესეც ჩემი მასწავლებლების, შემდგომში ჩემი კოლეგების, ლილი კაზაროვასა და ლამარა ტალაბაძის დამსახურებაა. არასოდეს მინანია ჩემს არჩევანში, იმი-ტომ რომ, ჩვენს პროფესიაში მთავარი ძალა ბავშვებისადმი სიყვარულია, მათთან ურთიერთობაა.

ასევე 1989-1996 წლებში ჩვენს სკოლაში მუშაობდა ჩემი მეცნიერება - დავით ნოდია. იგი ფიზიკას ასწავლიდა და სკოლის ორგანიზატორიც იყო. ამიტომა, რომ ეს სკოლა ის ადგილია, სადაც ყოველთვის მიმიხარია და სიმოვნებას მანიქებს იქ ყოფნა. თუნდაც ჩემს აღსაზრდელებს გაფუზიარო და ვუწილდადო, ის სითბო და სიყვარული, რაც ჩემმა მშობლიურმა სკოლამ მომცა.

უნდა ერმოს საქართველო, ან რის თავდაცვაზე საუბარი. ჩვენ არ ვართ ისეთი ქვეყანა, ვინმეს ვერ-მოთ. სამანახვარი მიღიონთი ვართ სულ. რესეპტის პირველობა შეიარ-ადგბაში საქვეწოდ ცნობილია. მას შემძლევ მოღის თურქეთი, შეიარ-ადგბით მეორე სახელმწიფოა, პირველია რუსეთი. – ავიაციასა და სამხედრო შეიარადგბაზე საუბარი დაუსრულებლად შეუ-ძლია კოფილ სამსედრო შტრინგას.

დღისით სახელმწიფო საქმეებს აგვარებდა. საკუთარი ოვითმურინავით გადაუფრენდა ქვეყნის ტერიტორიას და ვის მიზანაც დაუშავებელსა და მოუკლელს ნახავდა, მებატრონებს ჩამოართმევდა და მას მისცემდა, ვინც კარგად უვლიდა. მმართველობაში მოსვლის პირებიდან წლებიდან მოსახლეობას მიწები თავადვე დაურიგა. თავიდან ამერიკის მოკავშირე გახლდათ ჰქესებინ, მაგრამ რაღაც ეს ქვეყანა მას განვითარების საშუალებას არ აძლევდა, მისი მგერი გახდა. მაშინ ერაუში შეიარაღების 70% რუსული იყო. ეს კი ამერიკას არ აწყობდა. მისი დაუმინებელი მტრობა საბჭოთა კავშირთან საყოველთაოდ ცნობილია. ამერიკა არის ქვეყანა, რომელსაც უნდა დაახოქოს ყველა სხვა ქვეყანა, სადაც შევა. “ — ამბობს დარვინ

გეალლობრი, ბაზონო ლევან, მიხეილ ნიკოლეიშვილის გახსენებისთვის

განგებამ ინება და მე და მიშა გაზეთის ერთ გვერდზე აღმოვწნებდით, 65 წლის წინ კი – ერთ მერხსეუ. ჩვენ დომენტი შანიძის სახელმობის მუსიკალურ სკოლაში ვცავდობდით. სიმღერის მასშავლებელი გახდდათ რესპუბლიკის დამსახურებული პედაგოგი სერგო მუქერია. მან სკოლაში ჩამოაყალიბა ვაჟ მომღერალთა გუნდი. მე და მიშას სურვილი გაქონდა, ამ გუნდის წევრები გაგმხდარიყავით და ჰესარჩევ კონკურსში მივიღეთ მონაწილეობა. პედაგოგმა მსურველები ორ რიგად დაგვაწყო და მომღერალთა შემოწმება დაიწყო კამერტონით ხელში. მე მე-2 რიგში მოვხვდი, მიშა პირველში. დავიწყე სიმღერა. პედაგოგმა ჯერ პირველი რიგის მომღერლების ხმის ჟღერადობის შემოწმება დაიწყო და “ბარიტონი” მიშა გვერდით მერხსეუ გადასვა. სიმღერის ჯერი მეორე რიგზე მიდგა. პედაგოგმა კიდევ ერთი “ბარიტონი” გვეოლიაო. ასე აღმოვწნდი მერხსეუ მიშას გვერდით. ეს ჩვენ ტყბილ მოგონებად დარჩა, ურთიერთს “ბარიტონებად” მოვიხენიებდით. ჩვენ ხომ ყველანი ბავშვობიდან მოვაგართ!

ნათელი დაადგეს ჩემი მიხეილ ნიკოლეიშვილის სპეციალურობა!

